

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2011. gada 9. jūnijā *

Lieta C-383/09

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2009. gada 25. septembrī cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv O. Beinē [*O. Beynet*] un D. Rekja [*D. Recchia*], pārstāves, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Francijas Republiku, ko pārstāv Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un S. Menē [*S. Menez*], pārstāvji,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — franču.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši K. Šimans [*K. Schiemann*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), A. Prehala [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 21. oktobra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2011. gada 20. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Savā prasības pieteikumā Eiropas Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, neieviešot pasākumu programmu, kas ļautu stingri aizsargāt *Cricetus cricetus* (Eiropas kāmis) sugu, Francijas Republika nav izpildījusi Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.), kas ir grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/105/EK (OV L 363, 368. lpp.; turpmāk tekstā — “Dzīvotņu direktīva”), 12. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētos pienākumus.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Dzīvotņu direktīvas galvenais mērķis, kā tas ir norādīts tās preambulas trešajā apsvērumā, ir veicināt bioloģiskās daudzveidības saglabāšanos.
- 3 Minētās direktīvas 1. panta a)–i) punktā ir noteikts:

“Šajā direktīvā:

- a) *aizsardzība* ir tādu pasākumu kopums, kas vajadzīgi, lai saglabātu vai atjaunotu dabisko dzīvotni un savvaļas faunas un floras sugu populācijas tiem labvēlīgā stāvoklī, kā definēts e) un i) punktā;

[..]

- g) *Kopienā nozīmīgas sugas ir sugas, kas 2. pantā minētajā teritorijā ir:*

- i) apdraudētas, izņemot tās sugas, kurām minētajā teritorijā ir dabiskās izplatības areāla galējā robeža un kas nav apdraudētas vai jutīgas rietumu palearktiskajā rajonā,

vai

- ii) jutīgas, t.i., kas tuvākajā laikā varētu kļūt par apdraudētām sugām, ja turpināsies apdraudētību veicinošu faktoru ietekme,

vai

- iii) retas, t.i., tās pārstāv nelielas populācijas, kas pašlaik nav ne apdraudētas, ne jutīgas, taču tomēr ir zināms risks par tādām kļūt. Šo sugu īpatņi atrodami ierobežotos ģeogrāfiskos apgabalos vai nelielā skaitā ir izkliedēti plašākā apgabalā,

vai

- iv) endēmas un kam vajadzīga īpaša uzmanība, kuras iemesls ir dzīvotnes īpatnības un/vai šo sugu izmantošanas iespējamā ietekme uz dzīvotni, un/vai šo sugu izmantošanas iespējamā ietekme uz dzīvotnes aizsardzības statusu [endēmas un kam vajadzīga īpaša uzmanība, kuras iemesls ir dzīvotnes īpatnības un/vai tās izmantošanas iespējamā ietekme uz sugas aizsardzības statusu].

Šādas sugas ir uzskaitītas vai var tikt uzskaitītas II pielikumā un/vai IV vai V pielikumā;

[..]

- i) *sugas aizsardzības statuss* ir uz attiecīgo sugu iedarbojošos ietekmju kopums, kas ilgtermiņā var ietekmēt šīs sugas populāciju izplatību un skaitlisko daudzumu 2. pantā minētajā teritorijā;

Aizsardzības statusu uzskata par labvēlīgu, ja:

- attiecīgo sugu populācijas dinamikas dati liecina, ka ilgtermiņā suga sevi atražo un ir dzīvotspējīga konkrētās dabiskās dzīvotnes sastāvdaļa,
- sugas dabiskās izplatības areāls nav samazinājies, un šķiet, ka tas nemazināsies arī tuvākajā laikā, un
- dzīvotne ir un šķiet, ka arī turpmāk būs pietiekami plaša tās populāciju ilglaicīgai uzturēšanai.”

4 Dzīvotņu direktīvas 2. panta 2. punktā ir precizēts, ka pasākumus, ko veic saskaņā ar šo direktīvu, izstrādā tā, lai saglabātu vai atjaunotu to dabisko dzīvotņu un savvaļas faunas un floras sugu labvēlīgu aizsardzības statusu, kas ir Kopienā nozīmīgas.

5 Eiropas kāmis ir viena no Dzīvotņu direktīvas IV pielikuma a) daļā nosauktajām sugām. Šis pielikums it īpaši attiecas uz “Kopienā nozīmīgām” dzīvnieku sugām, “kam vajadzīga stingra aizsardzība”.

6 Dzīvotņu direktīvas 12. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai IV pielikuma a) daļā uzskaitītajām dzīvnieku sugām to dabiskās izplatības areālā izveidotu stingras aizsardzības sistēmu, aizliedzot:

- a) minēto sugu īpatņu visu veidu apzinātu gūstīšanu vai nonāvēšanu savvaļā;
- b) minēto sugu īpatņu apzinātu traucēšanu, jo īpaši to vairošanās, mazuļu attīstības, ziemas guļas un migrāciju laikā;
- c) apzinātu postīšanu vai olu vākšanu savvaļā;
- d) vairošanās vai atpūtas vietu noplicināšanu vai iznīcināšanu.”

Pamata lietas fakti un pirmstiesas procedūra

- 7 Komisija tika informēta sūdzībā par Eiropas kāmjā aizsardzības stāvokli Elzasā, par ko tā informēja Francijas iestādes sanāksmē, kas notika 2007. gada 15. janvārī.

- 8 Pēdējās [Francijas iestādes] iesniedza savus apsvērumus šajā jautājumā ar 2007. gada 15. februāra un 14. septembra paziņojumiem, ar kuriem tās informēja Komisiju par pasākumiem, kas paredzēti attiecīgās sugas aizsardzībai atbilstoši 2007.–2011. gada darbības plānam.
- 9 Ar 2007. gada 23. oktobra brīdinājuma vēstuli Komisija, pirmkārt, norādīja, ka Eiropas kāmjā skaitīšanas rezultāti ir parādījuši, ka pastāv šīs sugas drīzas izzušanas draudi, un, otrkārt, lūdza Francijas Republiku iesniegt tās apsvērumus šajā jautājumā.
- 10 2007. gada 24. decembra un 2008. gada 11. marta vēstulēs Francijas iestādes ir paskaidrojušas jau paveiktos aizsardzības pasākumus, kā arī tos, kas ir paredzēti minētās sugas aizsardzībai.
- 11 Ar 2008. gada 5. jūnija vēstuli Komisija nosūtīja Francijas Republikai argumentētu atzinumu, kurā tā apgalvo, ka, neparedzot pasākumu programmu, kas ļautu stingri aizsargāt Eiropas kāmi, šī dalībvalsts nav izpildījusi Dzīvotņu direktīvas 12. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētos pienākumus. Līdz ar to Komisija aicināja Francijas Republiku veikt vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu minēto argumentēto atzinumu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas brīža.
- 12 Francijas Republika atbildēja uz argumentēto atzinumu, atgādinot ģeogrāfiskos apstākļus, kas ierobežo iespējas aizsargāt Eiropas kāmi, bet norādot arī, ka ir novērots, ka 2008. gadā Elzasas teritorijas daļā šīs sugas populācijas samazināšanās ir apstājusies. Turklāt šī dalībvalsts informēja Komisiju par šīs sugas aizsardzības darbības plāna 2007.–2011. gadam īstenoto pasākumu virzību.

- 13 Uzskatot, ka Francijas Republikas ieviestie minētās sugas aizsardzības noteikumi vēl joprojām nav pietiekami, Komisija cēla šo prasību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

- 14 Komisija apgalvo, ka Elzasā Eiropas kāmjā sugai draudot izzušana. Skaitīšanas rezultāti parādot būtisku sugas samazināšanos laikposmā no 2001. līdz 2007. gadam. Šīs samazināšanās cēloņi esot pilsētībūvniecība un lauksaimnieciskās darbības attīstība.
- 15 Francijas Republikas paredzētie pasākumi neesot pietiekami un neaizliedzot minētās sugas vairošanās un atpūtas vietu noplicināšanu. Viens no šīs nepietiekamības būtiskiem iemesliem, kas attiecas gan uz pasākumiem saistībā ar pilsētībūvniecību, gan uz lauksaimniecību, esot tas, ka šie pasākumi attiecas uz pārāk mazām teritorijām, it īpaši prioritārās rīcības zonām [*Zones d'action prioritaire*] (turpmāk tekstā — “ZAP”) un “no jauna apdzīvojamām teritorijām”. Turklāt pēdējās pašas neesot pietiekamas. Mērķis, lai 22% no ZAP kultūraugiem būtu Eiropas kāmim labvēlīgi, ir sasniegts tikai vienā no trim pastāvošajām ZAP. Tāpat arī darbības programma, kas attiecas uz nitrātu piesārņojuma samazināšanu, 2008.–2010. gadam neesot pietiekama. Visbeidzot pilsētībūvniecības iespējas “no jauna apdzīvojamās teritorijās” neesot pietiekami ierobežotas.
- 16 Francijas Republika iebilst, ka tās paredzētie pasākumi veidojot saskanīgu, samērīgu un Eiropas kāmjā stingras aizsardzības mērķim piemērotu kopumu atbilstoši

Dzīvotņu direktīvas prasībām. It īpaši darbības plāns 2007.–2011. gadam esot ļāvis precīzi definēt šīs sugas īpašo vidi un noteikt trīs atsevišķas darbības teritorijas, tas ir, trīs ZAP, kurās esot tikusi izbeigta jebkura zemes izmantošanas maiņa, ja tā nav saistīta ar lauksaimniecību, “no jauna apdzīvojama teritorija”, kurā tiekot prasīts, lai tiktu pierādīts ikviena projekta, kura mērogs ir vismaz viens hektārs, nekaitīgums vietai, veicot īpašu novērtējumu, un vēsturiskās izplatības areāls, kurā visām pašvaldībām esot jāparedz, atjaunojot to pilsētas plānošanas dokumentus, Eiropas kāhim veltīts īpašs pētījums.

- 17 Francijas Republika norāda, ka kopš minētā darbības plāna īstenošanas attiecīgās sugas īpatņu skaita pieauguma indeksa attīstība “pamatzonās” varot norādīt uz to, ka īpatņu skaits vairs nesamazinās vai tas attiecīgi nedaudz pieaug. Tomēr vispirms esot jāpaiet vairākiem gadiem, lai varētu pietiekami droši novērtēt Francijas iestāžu veikto pasākumu ietekmi uz minētās sugas populāciju aizsardzības stāvokli. Katrā ziņā Komisija neesot konstatējusi, ka pēc 2007. gada šīs sugas dzīvotne ZAP būtu turpinājusi noplicināties, tāpat arī tā neesot pierādījusi, ka nitrātu piesārņojums tai kaitē. Visbeidzot Francijas Republika apgalvo, ka “no jauna apdzīvojamās teritorijās” pienākumu novērtēt katra projekta ietekmi uz Eiropas kāmjā īpatņiem, vairošanās vai atpūtas vietām papildinot vajadzība veikt īpašu novērtējumu, kas esot jāveic visiem projektiem, kas attiecas uz teritorijām, kuras ir lielākas par vienu hektāru, lai pārbaudītu iespējamo šī projekta radīto kaitējumu minētajai sugai.

Tiesas vērtējums

- 18 Ir jāatgādina, ka Dzīvotņu direktīvas 12. panta 1. punkta d) apakšpunktā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai ieviestu šīs pašas direktīvas IV pielikuma

a) daļā nosaukto dzīvnieku sugu stingras aizsardzības sistēmu to dabiskās izplatības areālā, aizliedzot vairošanās vietu vai atpūtas areālu noplicināšanu vai iznīcināšanu.

- 19 Šīs tiesību normas transpozīcija uzliek dalībvalstīm pienākumu ne tikai pieņemt pilnīgu tiesisko regulējumu, bet arī īstenot konkrētus un specifiskus aizsardzības pasākumus (2007. gada 11. janvāra spriedums lietā C-183/05 Komisija/Īrija, Krājums, I-137. lpp., 29. punkts).
- 20 Stingras aizsardzības sistēmas priekšnoteikums tāpat arī ir saskaņoti un koordinēti preventīvie pasākumi (iepriekš minētie 2006. gada 16. marta spriedumi lietā C-518/04 Komisija/Grieķija, 16. punkts, un lietā Komisija/Īrija, 30. punkts).
- 21 Tādējādi šādai stingras aizsardzības sistēmai jāļauj efektīvi novērst Dzīvotņu direktīvas IV pielikuma a) daļā nosaukto dzīvnieku sugu vairošanās vai atpūtas vietu noplicināšanu vai iznīcināšanu (šajā ziņā skat. 2002. gada 30. janvāra spriedumu lietā C-103/00 Komisija/Grieķija, *Recueil*, I-1147. lpp., 39. punkts).
- 22 Visbeidzot ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākuma neizpildes esamība ir jāvērtē atkarībā no situācijas dalībvalstī, kāda tā ir argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās, un ka pēc tam sekojošās izmaiņas Tiesa nevar ņemt vērā (skat. 2002. gada 30. janvāra spriedumu lietā C-103/00 Komisija/Grieķija, *Recueil*, I-1147. lpp., 23. punkts, un 2009. gada 19. maija spriedumu lietā C-531/06 Komisija/Itālija, I-4103. lpp., 98. punkts).

- 23 Ir skaidrs, ka Komisijas argumentētajā atzinumā noteiktais divu mēnešu termiņš, lai ļautu Francijas Republikai to izpildīt, beidzās 2008. gada 5. augustā.
- 24 Šajā ziņā no lietas materiāliem izriet, ka no 2001. līdz 2007. gadam Eiropas kāmjā apdzīvoto teritoriju skaits “pamatzonās”, kas tika izmantotas kā references, lai novērotu šīs sugas populācijas, no vairāk nekā 1 160 samazinājās līdz mazāk nekā 180. Turklāt saskaņā ar skaitīšanas rezultātiem 2009. gadā, ko veica *Office national de la chasse et de la faune sauvage* [Valsts medību un savvaļas dzīvnieku birojs] un kuru saturu Francijas Republika nav apstrīdējusi, Elzasā neviena no minētās sugas populācijām pašas par sevi nesasniedz dzīvotspējīgas populācijas sliekšni, kas ir 1 500 īpatņi, kuri dzīvo vienlaidu teritorijā, ko veido 600 hektāri labvēlīgas zemes.
- 25 2009. gada 28. augusta vēstulē, kas adresēta Elzasas reģiona prefekta Valsts sekretāram ekoloģijas jautājumos (turpmāk tekstā — “2009. gada 28. augusta vēstule”), ir norādīts, ka, “lai gan ir [Eiropas kāmjā] atjaunošanas plānā (2007–2011) noteiktā pasākumu piemērošana un attiecīgo pušu saistības attiecībā uz sugas aizsardzību, šobrīd iegūtie bioloģiskie rezultāti nav pietiekami šīs sugas aizsardzībai Francijā”, un ka tādējādi “obligāti ir nepārprotami un ātri jāuzlabo apstākļi par labu Eiropas kāmim, lai īsā termiņā iegūtu bioloģiskos rezultātus, kas apliecinātu sugas atjaunošanos”.
- 26 Francijas Republika atzina, ka kukurūzas izplatība, kas nelabvēlīgi ietekmē kultūrauģu daudzveidību, Eiropas kāmim, kurš ir atkarīgs no mākslīgām, it īpaši lucernas, pļāvām, bija liktenīga un tā bija viens no svarīgiem faktoriem, kas izraisīja šīs sugas populācijas samazināšanos. Ir skaidrs, ka pat pēdējo gadu laikā šāda attīstība netika pilnībā izbeigta Elzasā, kas ir vienīgais reģions Francijā, kur šī suga ir sastopama.

- 27 Viens no pasākumiem, kas bija vērsts uz šīs pastāvošās situācijas novēršanu, bija trīs ZAP radīšana, kas ir tādas zonas, kurās ir aizliegta jebkāda zemes izmantošanas maiņa, kas nav saistīta ar lauksaimniecību, un kurās ir noteikts mērķis 22 % Eiropas kāmim labvēlīgu kultūraugu, proti, 2 % lucernas un 20 % stiebru graudaugu, lai paredzētajā termiņā iegūtu dzīvotspējīgu apmēram 1 200 līdz 1 500 īpatņu populāciju zonā.
- 28 Šajā ziņā ir jānorāda, ka atbilstoši Francijas Republikas lietai pievienotajiem īpašajiem datiem, kas tika izmantoti, lai noteiktu mērķi 22 % no labvēlīgajiem kultūraugiem ZAP, 1997. gadā [*Office national de la chasse et de la faune sauvage*] veiktajā pētījumā uz 25 hektāru lesa zemes 12 paraugu kvadrātiem [...] tika novērots, ka trijos kvadrātos, uz kuriem tika audzēts vairāk nekā 2–4 % lucernas, kā arī 20–30 % stiebru graudaugu, Eiropas kāmjā populācijas bija visstabilākās. Alu skaita palielināšanās tika fiksēta no pavasara līdz vasarai, kas ļauj pieņemt, ka šī vide ir labvēlīga, lai suga saglabātos un vairotos. Tas tā nebija deviņos pārējos kvadrātos, kuros lucerna bija nenozīmīga vai nebija un stiebru graudaugi bija izteiktā mazākumā.
- 29 Lai gan Komisija neapstrīd, ka pasākumi, saukti par agrārās vides pasākumiem, kas paredzēti, lai sasniegtu mērķi 22 % no attiecīgajai sugai labvēlīgiem kultūraugiem, it īpaši finanšu atbalsts lauksaimniekiem, lai radītu priekšrocības lucernas un ziemāju kultūrām, ir tādi, kas var lauksaimniecības praksi pielāgot tādējādi, ka tā kļūst labvēlīga šai sugai, no lietas materiāliem izriet, ka 2008. gada 5. augustā šis mērķis, proti, 22 % minētajai sugai labvēlīgu kultūraugu, bija sasniegts tikai trīs ZAP, kas veido tikai 2 % no visām Eiropas kāmim labvēlīgajām zemēm.
- 30 Starp citu šajā ziņā ir jānorāda, ka Francijas iestādes apzinājās šo pasākumu nepietiekamību, jo, pirmkārt, 2009. gada 28. augusta vēstulē valsts sekretārs ekoloģijas jomā

lūdz Elzasas reģiona prefektam septembrī izstrādāt priekšlikumu *ZAP* perimetru grozījumiem, it īpaši, lai aptvertu to tuvumā esošās teritorijas, kurās dzīvo kāmji.

- 31 Otrkārt, attiecībā uz “no jauna apdzīvojamām teritorijām” Francijas iestādes pēc argumentētā atzinuma paziņošanas Komisijai adresētajās vēstulēs ir norādījušas, ka ir panākta un paplašināta lauksaimniecības prakšu pielāgošanās dinamika, kas ir veicinājusi Eiropas kāmju īpatņu pozitīvo stabilizāciju pašvaldībās, kurās tie vēsturiski ir bieži sastopami, un tas ir noticis it īpaši teritoriālu agrāru vides pasākumu ieviešanas dēļ, kuri vērsti uz to, lai 2011. gadā visās šīs sugas dzīves vietās būtu 22 % labvēlīgu kultūraugu.
- 32 Francijas Republika atzina arī, ka pilsētībūvniecības un tai piemītošo infrastruktūru attīstība, radot lauksaimniecības zemju izzušanu un sadalīšanu, bija viens no noteicošajiem faktoriem, kas izraisīja Eiropas kāmja populācijas samazināšanos.
- 33 Attiecībā uz šīs dalībvalsts paredzētajiem pasākumiem pilsētībūvniecības jomā, lai izbeigtu minētās sugas vairošanās vai atpūtas vietu noplicināšanu vai iznīcināšanu, ir jākonstatē, pirmkārt, ka jebkādas jaunas pilsētībūvniecības *ZAP* aizliegums, pat pieņemot, ka tam ir tiešām saistošs raksturs, attiecas, kā tas ir pateikts šī sprieduma 29. punktā, tikai uz 2 % no visām Eiropas kāmjiem labvēlīgajām zemēm.
- 34 Otrkārt, ir jānorāda, ka, lai gan “no jauna apdzīvojamā teritorijā”, kas pēc Francijas Republikas apgalvojumiem ir 49 % no šai sugai labvēlīgām zemēm, ir jāpārbauda jebkura pilsētībūvniecības projekta, kas attiecas uz vairāk nekā vienu hektāru, nekaitīgums šai

sugai, veicot īpašu novērtējumu, un lai gan, ja nav iesniegts šāds pierādījums, tas var tikt īstenots tikai ar nosacījumu, ka ir saņemts ministra atbrīvojums, lietas materiāli neļāva atspēkot Komisijas apgalvojumus, ka, pirmkārt, atbrīvojuma piešķiršanas nosacījumi nav precīzi noteikti un, otrkārt, netiek prasīts nekāds kompensējošs pasākums, ja šāds atbrīvojums tiek piešķirts.

- 35 Treškārt, ir skaidrs, ka pilsētībūvniecības projekti teritorijā, kas pārsniedz vienu hektāru, 2008. gada 5. augustā netika pakļauti nekādām formalitātēm, kas ļautu pārbaudīt to ietekmes uz attiecīgās sugas aizsardzības statusu neesamību. Vispār no 2009. gada 28. augusta vēstules izriet, ka valsts sekretārs ekoloģijas jomā lūdza Elzasas reģiona prefektu piemērot noteikumus, kas ļautu aptveroši novērtēt šos projektus un analizēt tos, lai apstiprinātu, ka tiem nav šādas ietekmes. Viņš noteica arī, ka tiek atgādināts, ka minēto kāmjū klātbūtne šo projektu darbības jomā pamato "pārcelšanu vai atbrīvojuma lūgumu", un tas tā ir neatkarīgi no teritorijas, uz kuru attiecas projekts, apmēra.
- 36 Turklāt minētajā vēstulē bija norādīts, ka papildu rīkojums par atbrīvojuma no Eiropas kāmjā stingrās aizsardzības lūguma iesniegšanas nosacījumiem, kurā ir pārņemts pamatnolīguma par sugas īpašās vides pārvaldību teksts, atradās izstrādes beigu stadijā un tas bija jāpublicē 2009. gada septembrī.
- 37 No iepriekš minētā izriet, ka pasākumi, kas ieviesti pēc argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām, nav pietiekami, lai ļautu faktiski novērst Eiropas kāmjā vairošanās un atpūtas vietu noplicināšanu vai iznīcināšanu.

- 38 Turklāt attiecībā uz darbības programmu 2008.–2010. gadam, kas attiecas uz nitrātu piesārņojuma samazināšanu, apgalvoto nepietiekamo raksturu Komisija katrā ziņā nav juridiski pietiekami pierādījusi saikni starp nitrātu izmantošanu lauksaimniecībā un minētās sugas vairošanās vietu vai atpūtas areālu noplicināšanos vai iznīcināšanu.
- 39 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāapmierina Komisijas prasība, ievērojot to, kas ir teikts šī sprieduma iepriekšējā punktā.
- 40 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, neieviešot pasākumu programmu, kas ļautu stingri aizsargāt Eiropas kāmjā (*Cricetus cricetus*) sugu, Francijas Republika nav izpildījusi Dzīvotņu direktīvas 12. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētos pienākumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 41 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi Francijas Republikai piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums būtībā ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospiež:

- 1) neieviešot pasākumu programmu, kas ļautu stingri aizsargāt Eiropas kāmjā (*Cricetus cricetus*) sugu, Francijas Republika nav izpildījusi Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, kas ir grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/105/EK, 12. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētos pienākumus;

- 2) Francijas Republika atļidzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]